

การวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นการจัดการเรียนรู้พลศึกษา

ในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับครูประถมศึกษาจังหวัดยะลา

A NEEDS ASSESSMENT TOWARD PHYSICAL EDUCATION LEARNING MANAGEMENT
IN MULTICULTURAL SOCIETY FOR PRIMARY SCHOOL TEACHERS, YALA PROVINCEสมศักดิ์ จันลาภ^{1,*} และ อิสมาอีล ราโอบ²Somsak Chanlap^{1,*} and Ismail Raob²

(Received: 11 Mar., 2026; Revised: 19 Apr., 2026; Accepted: 21 Apr., 2026)

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับครูประถมศึกษาจังหวัดยะลา งานวิจัยนี้ใช้ระเบียบวิธีแบบผสมวิธี ลักษณะการออกแบบเชิงสำรวจตามลำดับ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ คือ ครูผู้สอนวิชาพลศึกษา หรือครูที่มีหน้าที่รับผิดชอบการจัดการกิจกรรมทางสุขศึกษาและพลศึกษาในโรงเรียนระดับประถมศึกษาในจังหวัดยะลา จำนวน 165 คน และกลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการสัมภาษณ์จำนวน 10 คน เครื่องมือที่ใช้การวิจัย คือ แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ และวิเคราะห์ข้อมูลโดยค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าดัชนีความต้องการจำเป็น $PNI_{Modified}$ และการวิเคราะห์ข้อมูลแบบอุปนัย ผลการวิจัยพบว่า ค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบัน (I) อยู่ในระดับปานกลาง (2.99–3.434) ขณะที่ค่าเฉลี่ย ความต้องการจำเป็น (D) อยู่ในระดับมาก (4.305–4.826) สะท้อนช่องว่างการพัฒนาอย่างชัดเจน โดยค่า $PNI_{Modified}$ สูงสุดคือ ด้านการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ (0.519) รองลงมาคือ การวางแผนการจัดการเรียนรู้ (0.505) และการใช้สื่อ (0.494) ส่วนต่ำสุดคือ ด้านเนื้อหา (0.310) แสดงให้เห็นว่าครูมีความต้องการพัฒนาเชิงกระบวนการจัดการเรียนรู้มากที่สุด และผลการวิจัยเชิงคุณภาพ ครูพลศึกษาในจังหวัดยะลา มีความตระหนักและเข้าใจบริบทความหลากหลายทางวัฒนธรรมเป็นอย่างดี และเห็นความสำคัญของการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมเพื่อส่งเสริมสุขภาพผู้เรียน โดยครูต้องการพัฒนาสมรรถนะของตนเพิ่มเติม ทั้งด้านความรู้วัฒนธรรม ทักษะการสอนแบบรวม และการใช้เทคโนโลยี สะท้อนว่าครูเป็นกลไกหลักของการเปลี่ยนแปลงแต่ยังต้องได้รับการพัฒนาอย่างเป็นระบบ ทั้งนี้ เมื่อเปรียบเทียบกับผลการวิเคราะห์เชิงปริมาณ มีความสอดคล้องกันในระดับสูง ทั้งในประเด็นเนื้อหาและลำดับความเร่งด่วนในการพัฒนา

คำสำคัญ: ความต้องการจำเป็น, พลศึกษา, พหุวัฒนธรรม, จังหวัดยะลา¹ นักศึกษา สาขานวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยฟาฏอนี จังหวัดปัตตานี ประเทศไทย¹ Student of Innovation Learning, Faculty of Education, Fatoni University, Pattani Province, Thailand² อาจารย์ สาขานวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยฟาฏอนี จังหวัดปัตตานี ประเทศไทย² Lecturer of Innovation Learning, Faculty of Education, Fatoni University, Pattani Province, Thailand

* Corresponding author. E-mail: smyimyeeen9125@gmail.com

Abstract

This research aimed to analyze the needs for physical education (PE) learning management in a multicultural society among primary school teachers in Yala Province. This research employed a mixed-methods approach using a sequential survey design. The sample consisted of 165 primary school teachers responsible for physical education or health and physical education activities in Yala Province, along with ten key informants who participated in in-depth interviews. The research instruments included a questionnaire and a semi-structured interview form. Quantitative data were analyzed using mean, standard deviation, and the Modified Priority Needs Index ($PNI_{Modified}$), while qualitative data were analyzed through analytic induction. The findings revealed that the current state (I) was at a moderate level (2.99–3.434), whereas the desired state (D) was at a high level (4.305–4.826), indicating a significant developmental gap. The highest $PNI_{Modified}$ value was found in learning activity management (0.519), followed by instructional planning (0.505) and instructional media utilization (0.494), while content had the lowest priority (0.310). These findings indicated that teachers prioritized improvements in instructional processes over content revision. Qualitative findings further demonstrated that PE teachers in Yala Province possessed strong awareness and understanding of cultural diversity and recognized the importance of participatory learning approaches to enhance students' well-being. Teachers expressed a need to further develop their competencies in cultural knowledge, inclusive teaching skills, and technology integration. The qualitative and quantitative findings were highly consistent in terms of key issues and priority levels, emphasizing the necessity of systematic professional development to support culturally responsive and participatory PE learning management.

Keywords: Needs Assessment, Physical Education, Multicultural, Yala Province

บทนำ

พลศึกษาได้รับการยอมรับว่าเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาผู้เรียนอย่างองค์รวม ครอบคลุมทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม ในระบบการศึกษาขั้นพื้นฐานของประเทศไทย พลศึกษาถูกกำหนดให้เป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาสมรรถนะด้านสุขภาวะ และทักษะการดำรงชีวิตตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ซึ่งมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้และทักษะด้านสุขภาพ การเคลื่อนไหวและกีฬา พร้อมทั้งปลูกฝังวินัย ความรับผิดชอบ และการอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) อย่างไรก็ตาม แม้กรอบนโยบายจะให้ความสำคัญกับสุขภาวะของผู้เรียน หลักสูตรเชิงประจักษ์ด้าน

สุขภาพกลับสะท้อนภาพที่แตกต่าง โดยข้อเสนอแนะระดับสากลระบุว่า เด็กและเยาวชนควรมีกิจกรรมทางกายระดับปานกลางถึงหนักอย่างน้อยวันละ 60 นาที (World Health Organization [WHO], 2010) ขณะที่รายงานสถานการณ์ในประเทศไทยชี้ให้เห็นว่าเด็กจำนวนมากยังมีกิจกรรมทางกายไม่เพียงพอ (International Health Policy Program, 2021) ความไม่สอดคล้องดังกล่าวจึงนำไปสู่คำถามเชิงระบบเกี่ยวกับบทบาทของการจัดการเรียนรู้พลศึกษา ในโรงเรียนว่า สามารถส่งเสริมสุขภาวะของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพเพียงใดในบริบทจริง

ประเด็นดังกล่าวยังมีความซับซ้อนมากขึ้นในพื้นที่จังหวัดยะลา ซึ่งเป็นสังคมพหุวัฒนธรรมที่มีความหลากหลายด้านศาสนา ภาษา และวิถีชีวิตพื้นที่จังหวัดยะลาและ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้มีความหลากหลายทางศาสนา ภาษา และวิถีชีวิต โดยส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลาม ใช้ทั้งภาษาไทย มลายูถิ่น และไทยถิ่นใต้ ซึ่งมีอิทธิพลต่อการดำเนินชีวิตและการเรียนรู้ของผู้เรียน การจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับครูระดับประถมศึกษาจึงต้องเผชิญความท้าทายที่เกินกว่าประเด็นทางวิธีสอนทั่วไป ตัวอย่างเช่น การสื่อสารของครูที่ใช้ภาษาไทยโดยไม่คำนึงถึงผู้เรียนที่ใช้ภาษามลายูเป็นภาษาแม่ อาจทำให้เข้าใจคำสั่งคลาดเคลื่อน ส่งผลต่อความมั่นใจและการมีส่วนร่วม อีกทั้งการจัดกิจกรรมที่ไม่สอดคล้องกับหลักศาสนา เช่น การสัมผัสระหว่างเพศหรือการแต่งกาย อาจทำให้ผู้เรียนบางกลุ่มหลีกเลี่ยงการเข้าร่วม ข้อจำกัดด้านเวลาเรียน ทรัพยากร สนามหรืออุปกรณ์ ตลอดจนความเข้าใจต่อความแตกต่างทางวัฒนธรรมและความคาดหวังของผู้ปกครองและชุมชน ล้วนส่งผลต่อการออกแบบกิจกรรม การมีส่วนร่วมของผู้เรียน และการประเมินผลการเรียนรู้ ในบางกรณี ครูที่ขาดความไวทางวัฒนธรรมอาจออกแบบกิจกรรมแบบเดียวกับบริบททั่วไป ทำให้ผู้เรียนบางกลุ่มไม่กล้าแสดงออกและขาดแรงจูงใจ ส่งผลต่อความเหลื่อมล้ำทางการเรียนรู้ในระยะยาว หากการจัดการเรียนรู้ไม่สอดคล้องกับบริบทพหุวัฒนธรรม อาจนำไปสู่ความเหลื่อมล้ำด้านการมีส่วนร่วมและโอกาสในการเรียนรู้ของผู้เรียนบางกลุ่มโดยไม่ตั้งใจ

ในเชิงแนวคิด งานด้านการจัดการเรียนรู้ที่ตอบสนองความหลากหลายทางวัฒนธรรมได้เสนอกรอบสำคัญสำหรับการพัฒนาการเรียนรู้ที่เคารพอัตลักษณ์ของผู้เรียน Gay (2018) และ Banks (2020) ได้ชี้ให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้ที่มีความไวต่อวัฒนธรรมต้องอาศัยการปรับทั้งเนื้อหา กระบวนการจัดกิจกรรม และการประเมินผล เพื่อให้ผู้เรียนสามารถมีส่วนร่วมอย่างมีความหมาย อย่างไรก็ตาม แม้กรอบแนวคิดดังกล่าวจะได้รับการยอมรับในระดับทฤษฎี แต่ในระดับการปฏิบัติของครูประถมศึกษาในจังหวัดยะลา ยังขาดข้อมูลเชิงประจักษ์ที่สะท้อน “ความต้องการจำเป็น” ที่แท้จริงของครู ทั้งในด้านความรู้ ทักษะ ทศนคติ และทรัพยากรสนับสนุน กล่าวอีกนัยหนึ่ง การพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาอาจกำลังดำเนินไปโดยยังไม่สามารถระบุได้อย่างชัดเจนว่าช่องว่างสำคัญอยู่ที่ใด และควรให้ความสำคัญกับประเด็นใดก่อน นอกจากนี้ จากการทบทวนวรรณกรรมพบว่ายังไม่มีงานวิจัยที่ศึกษาความต้องการจำเป็นด้านการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในบริบทสังคมพหุวัฒนธรรมของครูระดับประถมศึกษาในจังหวัดยะลาโดยตรง อีกทั้งยังไม่ปรากฏการนำดัชนี PNI^{Modified} มาใช้วิเคราะห์ลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นในประเด็นดังกล่าวในบริบทพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้

จึงทำให้ขาดข้อมูลเชิงประจักษ์ที่สามารถใช้กำหนดทิศทางการพัฒนาได้อย่างเฉพาะเจาะจงและสอดคล้องกับบริบทพื้นที่

ด้วยเหตุนี้ การวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับครูประถมศึกษาจังหวัดยะลาจึงมีความสำคัญทั้งในเชิงวิชาการและเชิงปฏิบัติ การวิเคราะห์ดังกล่าวช่วยระบุช่องว่างระหว่างสภาพที่เป็นอยู่กับสภาพที่พึงประสงค์อย่างเป็นระบบ สามารถจัดลำดับความสำคัญของประเด็นพัฒนา และกำหนดแนวทางสนับสนุนที่เหมาะสมกับบริบท ไม่ว่าจะเป็นการพัฒนาศักยภาพครู การออกแบบกิจกรรมที่สอดคล้องกับความหลากหลาย หรือการปรับกลไกระดับสถานศึกษา ผลการศึกษาจึงมีศักยภาพในการเป็นฐานข้อมูลสำคัญสำหรับการยกระดับคุณภาพการจัดการเรียนรู้พลศึกษาให้ตอบสนองต่อสังคมพหุวัฒนธรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับครูประถมศึกษาจังหวัดยะลา

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมผสานวิธี (Mixed Methods Research) โดยผสมผสานการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพเพื่อทำความเข้าใจความต้องการจำเป็นด้านการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในบริบทสังคมพหุวัฒนธรรมอย่างรอบด้าน ทั้งในระดับโครงสร้างการจัดการเรียนรู้และประสบการณ์เชิงปฏิบัติของครูผู้สอน มุ่งวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาเพื่อส่งเสริมสุขภาวะของนักเรียนระดับประถมศึกษาในบริบทพหุวัฒนธรรม โดยใช้การวิจัยเชิงสำรวจร่วมกับการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ เพื่อสะท้อนทั้งสภาพที่เป็นจริง (Current State) และสภาพที่พึงประสงค์ (Desired State) โดยการวิจัยนี้มีลักษณะเป็นแบบ Exploratory Sequential Design ซึ่งใช้ข้อมูลเชิงปริมาณเป็นฐานในการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น และใช้ข้อมูลเชิงคุณภาพเพื่อขยายความและสังเคราะห์ข้อเสนอแนะ โดยข้อมูลทั้งสองส่วนมีความเชื่อมโยงในลักษณะเสริมกัน (Complementarity) กลุ่มผู้ให้ข้อมูลประกอบด้วยครูพลศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษา และผู้เกี่ยวข้องในพื้นที่จังหวัดยะลา ซึ่งคัดเลือกแบบเจาะจงตามประสบการณ์ด้านการจัดการเรียนรู้และการทำงานในบริบทพหุวัฒนธรรม การวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นใช้ดัชนี $PNI_{modified}$ เพื่อเปรียบเทียบช่องว่างระหว่างสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่พึงประสงค์ โดยจัดลำดับความสำคัญของประเด็นที่ต้องได้รับการพัฒนา

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูผู้สอนวิชาพลศึกษา หรือครูที่รับผิดชอบการจัดกิจกรรมสุขศึกษาและพลศึกษาในโรงเรียนระดับประถมศึกษา จังหวัดยะลา ปีการศึกษา 2568 จำนวน 219 คน ครอบคลุมโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่ เทศบาลนครยะลาและเทศบาลเมืองเบตง รวมถึงโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายะลา เขต 1 เขต 2 และเขต 3 ซึ่งเป็นหน่วยงานหลักที่กำกับดูแลการศึกษาระดับประถมศึกษาในพื้นที่

กลุ่มตัวอย่างเชิงปริมาณจำนวน 165 คน คิดเป็นร้อยละ 75 ของประชากรทั้งหมด ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้นตามสัดส่วน (Proportional Stratified Sampling) การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 75 พิจารณาจากลักษณะประชากรที่สามารถเข้าถึงได้ทั้งหมด เพื่อเพิ่มความแม่นยำของการประมาณค่าในกรณีประชากรขนาดใหญ่ โดยคัดเลือกครูพลศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษา และผู้ทรงคุณวุฒิที่มีประสบการณ์ด้านการจัดการเรียนรู้พลศึกษาและการจัดการศึกษาในบริบทพหุวัฒนธรรม เพื่อให้ได้ข้อมูลที่สะท้อนความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนารูปแบบได้อย่างลุ่มลึกและสอดคล้องกับบริบทจริงของสถานศึกษาในจังหวัดยะลา ผู้วิจัยกำหนดชั้นตามสังกัดหน่วยงาน และคำนวณจำนวนตัวอย่างในแต่ละชั้นให้สอดคล้องกับสัดส่วนประชากรจริง เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างสะท้อนโครงสร้างการบริหารจัดการศึกษาระดับประถมศึกษาในจังหวัดยะลาได้อย่างเหมาะสม สำหรับการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพผู้ให้ข้อมูลจำนวน 10 คนเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด โดยคัดเลือกแบบเจาะจงเพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกที่สะท้อนบริบทพหุวัฒนธรรมในพื้นที่อย่างครอบคลุม กลุ่มเป้าหมายประกอบด้วยครูผู้สอนพลศึกษาระดับประถมศึกษา จำนวน 10 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ครอบคลุมสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายะลา เขต 1 เขต 2 และเขต 3 เขตละ 2 คน รวม 6 คน ตลอดจนสังกัดสำนักงานการศึกษานครยะลา จำนวน 3 คน และกองการศึกษาเทศบาลเมืองเบตง จำนวน 1 คน ผู้ให้ข้อมูลสำคัญถูกคัดเลือกโดยมีเกณฑ์ ได้แก่ มีประสบการณ์ในการจัดการเรียนการสอนสุขศึกษาและพลศึกษาไม่น้อยกว่า 10 ปี หรือมีวิทยฐานะตั้งแต่ระดับชำนาญการขึ้นไป หรือมีผลงานหรือนวัตกรรมด้านพลศึกษาในระดับเขตพื้นที่หรือระดับชาติ เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกจากผู้มีประสบการณ์ตรงในบริบทพื้นที่

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือวิจัยประกอบด้วยแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง โดยพัฒนามาบนฐานแนวคิด Culturally Responsive Pedagogy และการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในบริบทพหุวัฒนธรรม ซึ่งสังเคราะห์เป็นองค์ประกอบ 7 ด้าน

- แบบสอบถามมีผลการตรวจสอบ IOC อยู่ระหว่าง 0.67–1.00 จำนวน 1 ฉบับ ใช้สำรวจความต้องการจำเป็นด้านการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบมีส่วนร่วมและเคารพความหลากหลายทางวัฒนธรรม แบ่งเป็น 2 ตอน ได้แก่ ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบ และรายการประเมินความต้องการจำเป็นในรูปแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ การพัฒนาเครื่องมือเริ่มจากการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจัดทำข้อคำถาม และตรวจสอบโดยอาจารย์ที่ปรึกษาและคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ก่อนส่งให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 7 คนประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยใช้ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (IOC) ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ยอมรับ จากนั้นทดลองใช้กับกลุ่มที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างเพื่อตรวจสอบความเชื่อมั่น โดยค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค เท่ากับ 0.89 แสดงว่าเครื่องมือมีความเชื่อมั่นในระดับสูง

- แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง นิยามเชิงปฏิบัติการของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม หมายถึง การจัดกิจกรรมที่คำนึงถึงความแตกต่างทางศาสนา ภาษา และวัฒนธรรมของผู้เรียน เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมอย่างเท่าเทียม เพื่อความน่าเชื่อถือของข้อมูล ใช้วิธี Member Checking และ

Triangulation ในการตรวจสอบข้อมูล พัฒนาจากผลการวิเคราะห์ข้อมูลขั้นต้น เพื่อสำรวจแนวทางการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบมีส่วนร่วมและเคารพความหลากหลายทางวัฒนธรรม เครื่องมือมีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิด ครอบคลุมด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผล ขั้นตอนการพัฒนาเริ่มจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จัดทำแนวคำถาม ตรวจสอบโดยอาจารย์ที่ปรึกษาและคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ และทดสอบสนามกับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะใกล้เคียงจำนวน 5 คน เพื่อประเมินความชัดเจน ความเหมาะสมของลำดับคำถาม และความอ่อนไหวของเนื้อหา จากนั้นผู้เชี่ยวชาญชุดเดิมได้ร่วมประเมินเชิงอภิปรายเกี่ยวกับความเหมาะสมของเนื้อหาและความปลอดภัยของผู้ให้ข้อมูล ก่อนปรับปรุงและนำไปใช้จริง

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล การเก็บข้อมูลดำเนินการในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 ผู้วิจัยทำหนังสือขอความร่วมมือผ่านคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยฟาฏอนี ไปยังสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษายะลา เขต 1 เขต 2 และ เขต 3 รวมถึงหน่วยงานการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จากนั้นจัดส่งแบบสอบถามไปยังหน่วยงานต้นสังกัดเพื่อกระจายสู่สถานศึกษา และผู้วิจัยเดินทางไปรับแบบสอบถามคืนด้วยตนเองเพื่อให้ได้ข้อมูลครบถ้วนตามจำนวนที่กำหนด ข้อมูลเชิงคุณภาพเก็บผ่านการสัมภาษณ์ตามวันและเวลาที่ผู้ให้ข้อมูลสะดวก

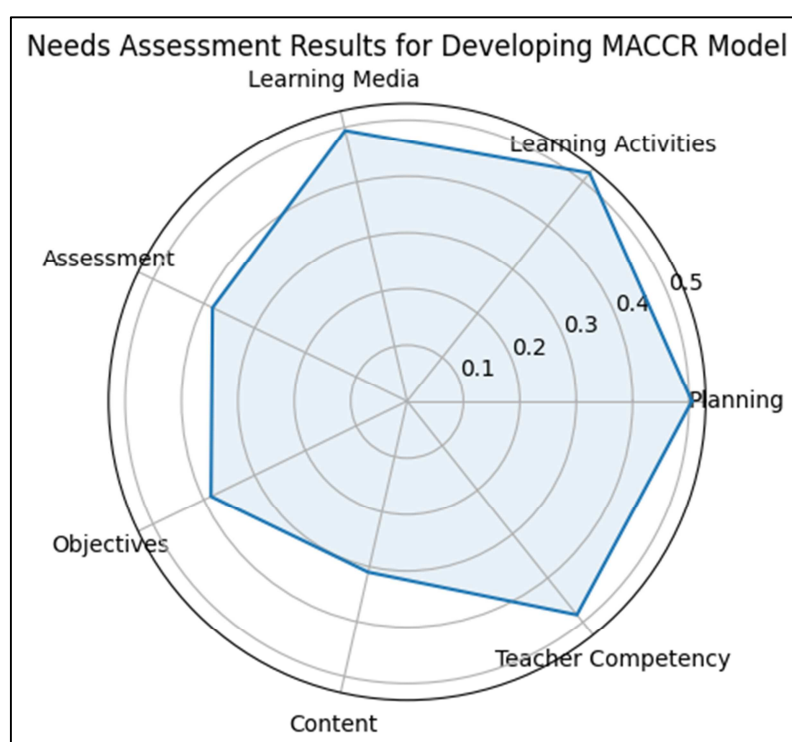
4. การวิเคราะห์ข้อมูล ข้อมูลเชิงปริมาณวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการคำนวณดัชนีความต้องการจำเป็น $PNI_{Modified}$ เพื่อจัดลำดับความสำคัญของประเด็นพัฒนา สำหรับข้อมูลเชิงคุณภาพ วิเคราะห์ด้วยวิธีการวิเคราะห์แบบอุปนัย (Analytic Induction) โดยถอดความข้อมูลจากการสัมภาษณ์จัดหมวดหมู่สาระสำคัญ สังเคราะห์ประเด็นร่วม และตีความความหมายในเชิงบริบท ผลการวิเคราะห์ถูกนำไปใช้เป็นฐานในการกำหนดแนวทางและร่างรูปแบบการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบมีส่วนร่วมและเคารพความหลากหลายทางวัฒนธรรมเพื่อส่งเสริมสุขภาวะของนักเรียนระดับประถมศึกษาในจังหวัดยะลา ผลการวิเคราะห์เชิงคุณภาพถูกใช้เพื่อยืนยันและขยายผลการวิเคราะห์เชิงปริมาณ รวมทั้งสังเคราะห์ข้อเสนอแนะเชิงพัฒนา

ผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นแสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในบริบทพหุวัฒนธรรมยังมีช่องว่างในหลายมิติ โดยเฉพาะด้านการออกแบบกิจกรรมที่ตอบสนองความแตกต่างของผู้เรียน การมีส่วนร่วมของนักเรียนในการเรียนรู้ และการบูรณาการบริบททางวัฒนธรรมเข้าสู่กิจกรรมทางกาย

ค่าดัชนี $PNI_{modified}$ ชี้ให้เห็นว่าประเด็นที่มีความต้องการจำเป็นสูง ได้แก่

- (1) การพัฒนากิจกรรมพลศึกษาที่ยืดหยุ่นและสอดคล้องกับความหลากหลายของผู้เรียน
- (2) การส่งเสริมการมีส่วนร่วมเชิงรุกของนักเรียน
- (3) การพัฒนาศักยภาพครูในการจัดการเรียนรู้ในบริบทพหุวัฒนธรรม

ผลดังกล่าวสะท้อนว่าช่องว่างไม่ได้อยู่ที่เนื้อหาพลศึกษาเพียงอย่างเดียว แต่เกี่ยวข้องกับกระบวนการจัดการเรียนรู้และบริบททางสังคมวัฒนธรรมของสถานศึกษา ซึ่งสามารถนำเสนอข้อมูลในภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กราฟแสดงผลการวิเคราะห์เชิงปริมาณจากค่าเฉลี่ยและ $PNI_{Modified}$

สำหรับผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพนำเสนอในรูปแบบการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา โดยจัดกลุ่มเป็นประเด็นหลัก (Themes) โดยผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นชี้ให้เห็นอย่างชัดเจนว่า มิติที่มีค่าดัชนีสูงที่สุด ได้แก่ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (0.519) และการวางแผนการจัดการเรียนรู้ (0.505) สะท้อนว่าประเด็นสำคัญไม่ได้อยู่ที่ความตั้งใจหรือทัศนคติของครู หากแต่อยู่ที่การขาดกรอบแนวคิด เครื่องมือ และกลไกเชิงระบบที่ช่วยสนับสนุนการออกแบบการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมให้สอดคล้องกับบริบทพหุวัฒนธรรม รองลงมาคือ ด้านการใช้สื่อ (0.494) และสมรรถนะครู (0.483) ซึ่งสะท้อนความต้องการแนวทางสนับสนุนในการปรับใช้สื่อ วัสดุอุปกรณ์ และกิจกรรมให้เหมาะสมกับข้อจำกัดด้านศาสนา วัฒนธรรม และทรัพยากรในพื้นที่

ในทางตรงกันข้าม ด้านที่มีค่าดัชนีต่ำกว่า ได้แก่ เนื้อหา (0.310) การประเมินผล (0.383) และ วัตถุประสงค์ (0.386) แสดงให้เห็นว่าการออกแบบหลักสูตรและเป้าหมายการเรียนรู้มีความชัดเจนในระดับหนึ่งแล้ว แต่ยังขาดกระบวนการเชิงปฏิบัติที่ช่วยให้การขับเคลื่อนเกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรมในห้องเรียน โดยภาพรวม ผลการวิเคราะห์ชี้ทิศทางการพัฒนาที่เน้นการเสริมสร้างระบบสนับสนุนด้านการวางแผนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นลำดับสำคัญ เพื่อให้การจัดการเรียนรู้พลศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสามารถดำเนินไปอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

สรุปข้อมูลผลการสัมภาษณ์เชิงลึกครูพลศึกษา จังหวัดยะลา สะท้อนภาพรวมว่าครูมีความตระหนักต่อการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมและการเคารพความหลากหลายทางวัฒนธรรมในระดับหนึ่ง โดยเฉพาะในขั้นการวางแผนและการกำหนดวัตถุประสงค์ ครูส่วนใหญ่อ้างอิงหลักสูตรแกนกลาง มาตรฐาน และพัฒนาการของผู้เรียนเป็นฐานสำคัญ พร้อมทั้งพยายามเชื่อมโยงบริบทศาสนา วัฒนธรรม และวิถีชีวิตของชุมชนเข้าสู่แผนการสอน อย่างไรก็ตาม การบูรณาการดังกล่าวยังมีลักษณะเป็นรายบุคคล และยังขาดกรอบหรือเครื่องมือที่ช่วยให้การออกแบบการเรียนรู้มีความต่อเนื่องในเชิงระบบ

ในด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ปัญหาการติดตามผลซึ่ง หมายถึง ‘ผลการจัดการเรียนรู้’ ในมิติ การวัดและประเมินผลของผู้เรียน ครูจำนวนมากใช้แนวทางการเรียนรู้เชิงรุก เน้นการลงมือปฏิบัติจริง ความสนุก ความปลอดภัย และการพัฒนาผู้เรียนอย่างรอบด้าน มีการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมผ่านการทำงาน กลุ่ม การเป็นผู้นำกิจกรรม และการเลือกกิจกรรมด้วยตนเอง อย่างไรก็ตาม การสะท้อนผล การปรับกิจกรรม รายบุคคล และการติดตามผลเชิงลึกยังไม่ปรากฏอย่างเป็นระบบ สะท้อนว่าการมีส่วนร่วมเกิดขึ้นในระดับการปฏิบัติ แต่ยังไม่พัฒนาไปสู่การออกแบบเชิงคุณภาพที่ตอบสนองความหลากหลายได้อย่างเต็มที่

ด้านการใช้สื่อและอุปกรณ์ ครูส่วนใหญ่ยังใช้สื่อพื้นฐานทางกีฬาเป็นหลัก ขณะที่การบูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่นหรือกีฬาพื้นบ้านยังพบในบางกรณีเท่านั้น แม้ครูให้ความสำคัญกับความเหมาะสมทางศาสนา ความปลอดภัย และความแตกต่างของผู้เรียน แต่ข้อจำกัดด้านทรัพยากรและองค์ความรู้เชิงออกแบบสื่อยังเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการพัฒนาสื่อที่ตอบสนองบริบทพหุวัฒนธรรมได้อย่างเป็นระบบ

สำหรับด้านการประเมินผล ครูมีแนวโน้มใช้วิธีการหลากหลาย ทั้งการสังเกต การปฏิบัติจริง และการประเมินรายบุคคลหรือรายกลุ่ม ครอบคลุมมิติความรู้ ทักษะ เจตคติ และสมรรถภาพทางกาย อย่างไรก็ตาม ข้อจำกัดด้านเวลา ความต่อเนื่อง และการติดตามผลในระยะยาวทำให้การประเมินยังไม่สามารถสะท้อนสุขภาวะองค์รวมได้อย่างเต็มศักยภาพ

ด้านเนื้อหา ครูพยายามปรับเนื้อหาให้เหมาะสมกับบริบทศาสนาและวัฒนธรรม เช่น การหลีกเลี่ยงกิจกรรมที่อาจขัดต่อความเชื่อ การคำนึงถึงความเหมาะสมด้านการสัมผัส และการบูรณาการกิจกรรมท้องถิ่น แต่การปรับดังกล่าวยังเกิดขึ้นในลักษณะยืดหยุ่นตามสถานการณ์ มากกว่าการออกแบบเชิงระบบ

ในด้านสมรรถนะครู ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่เห็นตรงกันว่าจำเป็นต้องมีความรู้ด้านวัฒนธรรม ทักษะการสื่อสาร ความยืดหยุ่นในการจัดกิจกรรม และความสามารถในการออกแบบการเรียนรู้ที่หลากหลาย

ขณะเดียวกันครูสะท้อนความต้องการพัฒนาตนเองเพิ่มเติม โดยเฉพาะองค์ความรู้ด้านวัฒนธรรมท้องถิ่น การออกแบบกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์ และการใช้สื่อที่เหมาะสมกับบริบทพื้นที่

โดยสรุป ข้อมูลเชิงคุณภาพสะท้อนประเด็นสำคัญว่า ครูมีความตระหนักและมีเจตคติที่สอดคล้องกับแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมและเคารพความหลากหลายทางวัฒนธรรม แต่ยังขาดกรอบแนวคิดเครื่องมือ และระบบสนับสนุนที่ช่วยแปลงแนวคิดสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม ช่องว่างดังกล่าวจึงเป็นฐานสำคัญสำหรับการออกแบบรูปแบบการจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่สอดคล้องกับบริบทจังหวัดยะลาในระยะต่อไป

สรุปผลและการอภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นชี้ให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในพื้นที่พหุวัฒนธรรมจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับความแตกต่างของผู้เรียนในเชิงโครงสร้างมากกว่าการปรับกิจกรรมรายครั้ง กล่าวคือ ความต้องการจำเป็นที่พบสะท้อนความจำเป็นในการเปลี่ยนแปลงแนวทางการจัดการเรียนรู้ให้มีความยืดหยุ่น เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม และเชื่อมโยงบริบทชีวิตจริง นอกจากนี้ ความต้องการจำเป็นด้านการพัฒนาครูปรากฏในลำดับความสำคัญสูง แสดงให้เห็นว่าครูเป็นปัจจัยสำคัญในการลดช่องว่างระหว่างสภาพปัจจุบันกับสภาพที่พึงประสงค์ โดยเฉพาะทักษะการออกแบบกิจกรรมที่คำนึงถึงความแตกต่างด้านภาษา วัฒนธรรม และประสบการณ์ของผู้เรียน ในเชิงนโยบาย ผลการวิจัยสะท้อนว่าการส่งเสริมสุขภาวะผ่านพลศึกษาในพื้นที่พหุวัฒนธรรมควรเริ่มจากการทำความเข้าใจความต้องการจำเป็นเชิงบริบทก่อนการพัฒนานวัตกรรมหรือรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ข้อค้นพบดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดของ Gay (2018) ที่เน้นว่าการจัดการเรียนรู้ต้องตอบสนองต่อความแตกต่างของผู้เรียนในเชิงระบบ และสอดคล้องกับ Banks (2020) ที่ชี้ว่าการบูรณาการวัฒนธรรมในกระบวนการเรียนรู้เป็นปัจจัยสำคัญต่อการมีส่วนร่วมของผู้เรียน

นอกจากนี้ยังสะท้อนให้เห็นประเด็นเชิงโครงสร้างอย่างชัดเจนว่า ความต้องการพัฒนาที่สูงสุดอยู่ในมิติของการจัดกิจกรรมและการวางแผนการจัดการเรียนรู้ มากกว่ามิติด้านเนื้อหาหรือวัตถุประสงค์การเรียนรู้ ข้อค้นพบดังกล่าวบ่งชี้ว่าครูมิได้ขาดกรอบหลักสูตรหรือเป้าหมายการเรียนรู้ หากแต่ขาดกลไก เครื่องมือ และแนวทางเชิงระบบที่ช่วยแปลงหลักการสู่การปฏิบัติในบริบทพหุวัฒนธรรมอย่างเป็นรูปธรรม ประเด็นนี้อาจสะท้อนลักษณะของการพัฒนาวิชาชีพครูที่ผ่านมา ซึ่งให้ความสำคัญกับมาตรฐาน ตัวชี้วัด และการประเมินผลตามนโยบายส่วนกลาง มากกว่าการพัฒนาทักษะการออกแบบกิจกรรมที่ยืดหยุ่นต่อบริบทเฉพาะพื้นที่ สอดคล้องกับงานของ Darling-Hammond et al (2017) ที่ชี้ว่าการพัฒนาครูควรมุ่งเน้นการปฏิบัติจริงและบริบทการสอน มากกว่าการยึดตัวชี้วัดเชิงนโยบายเพียงอย่างเดียว

บริบทจังหวัดชายแดนภาคใต้มีความละเอียดอ่อนด้านศาสนา ภาษา และอัตลักษณ์ทางสังคม ส่งผลให้ครูต้องอาศัยประสบการณ์ส่วนบุคคลในการปรับกิจกรรมและแก้ปัญหาในชั้นเรียนโดยยังไม่มีต้นแบบเชิงระบบรองรับ ขณะเดียวกัน สื่อและทรัพยากรด้านพลศึกษาจำนวนมากถูกพัฒนาขึ้นในบริบททั่วไป มิได้ออกแบบเพื่อพื้นที่พหุวัฒนธรรมโดยเฉพาะ จึงอาจจำกัดศักยภาพของครูในการจัดกิจกรรมที่ตอบสนองผู้เรียนทุกกลุ่มได้อย่างเต็มที่ ข้อค้นพบดังกล่าวสอดคล้องกับข้อเสนอของ Zhang (2024) ที่ชี้ว่าการจัดการเรียนรู้

แบบมีส่วนร่วมจำเป็นต้องมีระบบสนับสนุนที่ชัดเจน รวมถึง Choudhary (2025) ได้เน้นว่าการสอนที่ตอบสนองวัฒนธรรมสามารถเพิ่มการมีส่วนร่วมของผู้เรียนได้อย่างมีนัยสำคัญ อีกทั้ง García-Castejón et al. (2022) แสดงให้เห็นว่าการพัฒนาครูด้านการศึกษาเชิงพหุวัฒนธรรมสามารถยกระดับสมรรถนะการสอนได้จริง และได้ชี้ให้เห็นว่าการสร้างความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของผู้เรียนในชั้นเรียนพลศึกษาต้องอาศัยการออกแบบกิจกรรมอย่างตั้งใจ มิใช่อาศัยเพียงเจตคติที่ดีของครู

ผลการสัมภาษณ์ช่วยยืนยันข้อค้นพบเชิงปริมาณ โดยสะท้อนว่าครูมีความตระหนักและพยายามจัดการเรียนรู้ที่เคารพความหลากหลายทางวัฒนธรรม แต่การดำเนินงานยังอยู่ในลักษณะเฉพาะบุคคลและยังไม่พัฒนาเป็นแนวปฏิบัติร่วมในระดับระบบ สถานการณ์ดังกล่าวอาจเกี่ยวข้องกับโครงสร้างการนิเทศและการพัฒนาวิชาชีพที่ยังไม่ได้ให้ความสำคัญกับประเด็นพหุวัฒนธรรมอย่างต่อเนื่อง รวมถึงภาระงานด้านเอกสารและกิจกรรมอื่นที่จำกัดเวลาในการออกแบบกิจกรรมเชิงลึก นอกจากนี้ การขาดพื้นที่แลกเปลี่ยนเรียนรู้หรือชุมชนวิชาชีพที่มุ่งเน้นบริบทพื้นที่ ทำให้แนวปฏิบัติที่ดีไม่ถูกพัฒนาเป็นองค์ความรู้ร่วม สอดคล้องกับงานของ Cochran-Smith et al (2016) ที่ชี้ว่าชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาการสอนในบริบทที่มีความซับซ้อน

ข้อค้นพบนี้สอดคล้องกับงานวิจัยที่ชี้ว่าครูจำนวนมากมีทัศนคติที่ดีต่อการจัดการเรียนรู้พหุวัฒนธรรม แต่ยังขาดเครื่องมือเชิงปฏิบัติและระบบสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง การพัฒนาศักยภาพครูในลักษณะเชิงลึกและต่อเนื่องจึงมีบทบาทสำคัญในการเปลี่ยนแปลงทั้งความรู้ ทัศนคติ และการปฏิบัติในชั้นเรียน พร้อมกันนั้น งานวิจัยด้านการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมยังย้ำว่าการเคารพความหลากหลายต้องถูกฝังอยู่ในกระบวนการออกแบบการเรียนรู้ในระดับระบบ มิใช่พึ่งพาความตั้งใจส่วนบุคคลเพียงอย่างเดียว

ดังนั้น ผลการวิจัยครั้งนี้ชี้ให้เห็นว่า การยกระดับคุณภาพการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมจำเป็นต้องดำเนินการในสองระดับควบคู่กัน ได้แก่ การพัฒนาระบบสนับสนุนเชิงโครงสร้าง เช่น แนวทางการออกแบบกิจกรรม เครื่องมือการวางแผน และทรัพยากรที่สอดคล้องกับบริบทพื้นที่ และการเสริมสร้างสมรรถนะครูอย่างต่อเนื่องผ่านกระบวนการพัฒนาวิชาชีพที่ยึดบริบทเป็นฐาน อย่างไรก็ตาม การวิจัยครั้งนี้มีข้อจำกัด ได้แก่ การใช้แบบสอบถามแบบรายงานตนเอง (Self-report) ซึ่งอาจมีอคติในการตอบ และการศึกษาที่จำกัดอยู่ในบริบทจังหวัดยะลา จึงควรระมัดระวังในการนำไปอ้างอิงในบริบทอื่นที่มีความแตกต่างทางสังคมและวัฒนธรรม แนวทางดังกล่าวมีศักยภาพในการเชื่อมต่อว่างระหว่างหลักการเชิงนโยบายกับการปฏิบัติในห้องเรียน และเป็นพื้นฐานสำคัญต่อการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่ตอบสนองความหลากหลายของผู้เรียนได้อย่างยั่งยืน

ข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัยทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพให้ข้อค้นพบที่สอดคล้องกันว่า ประเด็นสำคัญของการจัดการเรียนรู้พลศึกษา ในสังคมพหุวัฒนธรรมจังหวัดยะลาไม่ได้อยู่ที่การขาดหลักสูตรหรือเป้าหมายการเรียนรู้ หากแต่อยู่ที่การขาดกลไกเชิงปฏิบัติที่ช่วยให้ครูสามารถแปลงหลักการสู่การออกแบบและ

ขับเคลื่อนการเรียนรู้ได้อย่างเป็นระบบในบริบทที่มีความหลากหลายทางศาสนาและวัฒนธรรม แม้ว่าครูจะมีความตระหนัก มีเจตคติที่สอดคล้องกับแนวทางการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม และพยายามปรับกิจกรรมเนื้อหา และสื่อให้เหมาะสมกับผู้เรียน แต่การดำเนินงานยังปรากฏในลักษณะเฉพาะบุคคล และยังไม่พัฒนาเป็นแนวปฏิบัติร่วมในระดับระบบ

ข้อค้นพบดังกล่าวสะท้อนคุณค่าของงานวิจัยในฐานะการชี้ให้เห็นทิศทางการพัฒนาที่ควรมุ่งเสริมสร้างศักยภาพครูในมิติของการวางแผน การออกแบบกิจกรรม และการประยุกต์ใช้สื่อให้สอดคล้องกับบริบทพหุวัฒนธรรมอย่างเป็นรูปธรรม มากกว่าการปรับเนื้อหาเชิงสาระเพียงอย่างเดียว การเน้นมิติของกระบวนการจัดการเรียนรู้จึงเป็นเงื่อนไขสำคัญในการยกระดับคุณภาพการจัดการเรียนรู้พลศึกษาให้เกิดผลจริงในห้องเรียน และสามารถขยายผลในระดับพื้นที่ได้อย่างต่อเนื่อง

ในเชิงข้อเสนอแนะ ผลการวิจัยชี้ให้เห็นความจำเป็นของการพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาจากระดับแนวคิดไปสู่การปฏิบัติที่มีโครงสร้างรองรับ โดยครูควรได้รับการสนับสนุนในการออกแบบกิจกรรมแบบมีส่วนร่วมที่เชื่อมโยงแรงจูงใจของผู้เรียน การสะท้อนคิด และการพัฒนาสุขภาวะองค์รวม ขณะเดียวกันสถานศึกษาควรส่งเสริมการบูรณาการบริบทศาสนา วัฒนธรรม และวิถีชีวิตท้องถิ่น เพื่อสร้างพื้นที่การเรียนรู้ที่ปลอดภัย เท่าเทียม และเอื้อต่อการมีส่วนร่วมของผู้เรียนทุกกลุ่ม

นอกจากนี้ มีความจำเป็นต้องพัฒนาระบบการวัดและประเมินผลที่สามารถสะท้อนพฤติกรรมการมีส่วนร่วม การอยู่ร่วมกัน และทักษะทางสังคมควบคู่กับทักษะทางกาย เพื่อให้การประเมินผลสอดคล้องกับเป้าหมายสุขภาวะองค์รวมของพลศึกษาในบริบทพหุวัฒนธรรม ในระดับนโยบาย หน่วยงานต้นสังกัดสามารถใช้ผลการวิจัยเป็นฐานในการกำหนดแนวทางสนับสนุนเชิงพื้นที่ เช่น การพัฒนาวิชาชีพครูที่ยึดบริบทเป็นฐาน การสร้างเครือข่ายชุมชนวิชาชีพ และการจัดสรรทรัพยากรที่ตอบสนองความแตกต่างของพื้นที่

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กระทรวงศึกษาธิการ.
- Banks, J. A. (2020). *An Introduction to Multicultural Education*. 6th edition. Pearson.
- Choudhary, S. (2025). Culturally Responsive Teaching in Physical Education. *Journal of Physical Education and Multicultural Studies*, 12(1), 45 - 60.
- Cochran-Smith, M., Villegas, A. M., Abrams, L., Chavez-Moreno, L., Mills, T. & Stern, R. (2016). Research on Teacher Preparation: Charting the Landscape of a Sprawling Field. *Journal of Teacher Education*, 67(4), 247 – 260.
- Darling-Hammond, L., Hyler, M. E. & Gardner, M. (2017). *Effective Teacher Professional Development*. Learning Policy Institute. doi: <https://doi.org/10.54300/122.311>

- García-Castejón, G., Camerino, O., Anguera, M. T. & Castañer, M. (2022). Effects of an Intercultural Education Course on Pre-service Physical Education Teachers. *European Physical Education Review*, 28(3), 789 – 805.
- Gay, G. (2018). *Culturally Responsive Teaching: Theory, Research, and Practice*. 3rd edition. Teachers College Press.
- International Health Policy Program. (2021). *Physical Activity Situation of Thai Children and Youth*. International Health Policy Program (IHPP).
- World Health Organization. (2010). *Global Recommendations on Physical Activity for Health*. World Health Organization (WHO).
- Zhang, C. (2024). Inclusive Physical Education Curriculum in Multicultural Contexts. *Asia-Pacific Journal of Health, Sport and Physical Education*, 15(2), 134 – 150.